

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8521-1
8 32

ILIA S. DEDE

Y
suaji

POEZI

814-1
032

ILIA S. DEDE

JU A J I

poezi

1973

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

BURONJA

Burime... burime...

I pastër buron njëri në të çarën e shkëmbit,
i vrullshëm shpërthen tjetri mes gurësh të bardhë.
Pranë ujërave të kulluar drurët tundin gjethet
a thua gurgullima i kthen në valltarë.

Pranë rrjedhës së tyre do të doja
gurgullimën tërë jetën t'ua ndieja pranë
e ujërat burimeve t'ua pija.

Kaq shumë burime
nuk kam parë në asnjë vend
ndaj Buronjë e quajtën kuçiotët emrin tënd.

Tek ky vend kish luftuar me tre armë
heroi, për të cilin do të shkruaja skenarë.
S'lashë strall e lëndinë pa shkelur me këmbë
e për kujtime takova bashkëluftëtarë, fshatarë.

Të bukur ia kishin bërë varrin me mermer të kuq,
të lartë ia kishin ngritur lapidarin e bardhë.
Krahina kish shumë këngë për të,
i këndojnë sa herë ndiejnë mall.

Burime të shumta këngësh
burojnë të pastër nga zemrat e bashkëlufëtareve,
shpërthejnë të vrullshëm — shpirtit të djemve e
vajtave.

Pranë rrjedhës së këngëve u tundën zemrat
si shamat e kuqe në valle.

Burime e këngë
dhe «Buronjë» e quajnë këtë vend.

KUR PRINDËRIT URONIN VËLLANË E MADH

Sa herë u sillje prindërve
dëftesën e klasës së parë,
diplomën e fakultetit,
të uronin prindërit, vëllai im i madh!
Urimet e puthjet e tyre pas të ndoqën në udhë.

Ti ecje më tej
ne të ndiqnim pas.

Po kur u ktheve nga stazhi i Partisë
e ndiemë të gjithë vëllezërit e motrat
puthjen me urimin e fortë:
— E kuqe, si tesera e Partisë, udha të qoftë!

Këtej e tutje
do të të ndjekim në gjurmë të kuqe.

VAJZAT E ANSAMBLIT ARTISTIK TË KOOPERATIVËS

Mes rapsodëve të vjetër
rrinin vajzat këngëtare,
si lulëkuqet në grunare.

Duart e tyre lidhën duaj në ara,
e pasi mbushën lëmenjtë me grurë
vajzat ngjitën skenën, të këndojnë e valle të hedhin
me vrull.

Me nota këngësh e ritme vallesh
grunore e mbarë zemra e tyre
në lëmë e kthyen vajzat skenën e kësaj shtëpie
kulture.

FLETORJA E BARIUT

Me gjuhëzat e kuqe kecërit çapkënë
i lëmonin pëllëmbën bariut,
si dhjetëra flakë e përkëdhelnin në shpirt.
Ndjeva, zjarri i kënaqësisë ta ngrohte,
i shihja dritën e flakëve tek sytë.

Më kishin thënë shokët se ishte i thjeshtë,
një fletore e bënte të veçantë këtë bari.
Vetë e mendonte më të zakonshmen fletore
ndaj i drojtur e fshihte në xhepin e brucës ai.

Dhe mendova se zemrën e tij fshihnin ato fletë
që po t'i hapja sikur do shtyja lesën e vathës,
sikur do shkundja fletët e trendelinës e do trembja
thëllëzën,
si i ka rrahur pranë vajzës do t'ia ndieja zemrën.

Dy ditare bashkë na qenkëshin në atë fletore;
për kecërit e lindur e qumështin e dhive — më i ho-
llësishmi ditar,
ku numra vitesh e shifra qumështi
bariu kish shënuar vite me radhë.

Tek ato shifra gjente moshën e kohës më të mirë
për prodhushmëri të lartë në qumësht
me nuhatjen prej shkencëtari të heshtur.
Në fletore bariu mbante
shqetësimin e tij të madh.

Kur qumështi fryn gjinjtë e dhive
e rrjedh si përrenjt e prillit,
kur blegërijnë kecërit e porsalerë e fytyrën ia ngrohin
me frymë,
bariu ndihet më i lumturi.
A ka gëzim më të madh për barinë?

SHQETËSIM I NJERIT BREZ PËR TJETRIN

Kur plagët e luftës, plagët e punës
të freskëta si lulekuqe mëngjesi i kishit
nuk i ndienit, veteranë.

Koha ua ftohu tani,
me dhembjen e tyre mosha ju mundon.

Po ju të fortë mbaheni
në hapje brazdash, në ndërtime veprash pesëvje-
çarësh,
ku ne lartësojmë veten,
na rrini pranë.

Më tepër se dhembja e plagëve të luftës e të punës
ju mundon shqetësimi
të na lini pas më mirë se veten tuaj, veteranë.

NGA BALTA E ARAVE

Plugu përmbyste plisat e tokës,
a thua trazohej prushi i një zjarri të madh.
Tek vazhdonim bisedën e nisur në zyrën e kryetares
ndienim
si toka na ngrohte me vlagën e saj.

Nuk ishte e vështirë pyetja ime,
kryetarja druhej të fliste për vetveten.
Plisat e ngrohtë të tokës, fëshëferimën e grunjërave e
zemrat e fshatarëve
ndieja të më përgjigjen.

Fjalët e fshatarëve ngrohnin si plisat e porsalëruar
kur flisnin për kryetaren e tyre të mirë,
sikur avulli i brazdave të reja
në fjalët e tyre kish hyrë.

Nëntë vjet mund t'i numërosh me gishtat e dorës,
nëntë vite janë pak për të njohur